

BISERICA și ȘCOLA.

Foia bisericească, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 5 fl.—cr., pe 1/2 an 2 fl. 50 cr.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERȚIUNILOR:

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 3 fl.; până la 200 cuvinte 4 fl.;
și mai sus 5 fl v. a.

Correspondențele să se adreseze Redacțiunii

„BISERICA și ȘCOLA.”

Er banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.

Nr. 494.896.

Pentru esamenul de calificațiune preoțescă se publică termin pe ziua de 19 și următoarele zile ale lui Februarie a. c. vechiu cu începere la ora 9 înainte de meadiăzi.

La examen sunt admiși toți acei clerici absolți, cari până la 31 Ianuarie st. v. și-au așternut petițiunile ajustate conform regulamentului existent. —

Arad, 1/13 Februarie 1896. Cluj / Centra

Consistoriul eparchial gr. or. rom.
din Arad.

Dotățiunea preoțimeii noastre.

I.

Cestiunea, de carea vorbim, a devenit în timpul din urmă o cestiune, carea trebuie rezolvită în un mod nimerit cu totă urgența posibilă; și înregistrăm cu plăcere, că jurnalistică noastră s'a ocupat în timpul din urmă cu multă bunăvoință de această cestiune. Nici că s'ar poté altcum, după ce la noi, biserica și poporul român, sunt mari interese în legătură cu dotățiunea preoțimeii. Abstragând dela rolul, carele l'a avut preoțimea noastră în trecut și dela marea misiune culturală, carea are astăzi a-o plini, mai este și un alt interes mare legat de dotățiunea preoțimii, și anume creșterea inteligenței noastre. Așa a fost în trecut, și așa este chiar și în ziua de astăzi, că inteligența noastră în mare majoritate s'a crescut prin preoți și din fii de preoți.

Pre lângă toate aceste mari interese mai este apoi și o altă împrejurare, de carea chiar noi, generațiunea actuală, și generațiunile viitoare, trebuie să ținem mare cont, și anume: se lucrăză din partea bisericii romano-catolice și din partea statului la regularea congruei preoțimeii romano-catolice și greco-

catolice astfel, ca din acest titlu preoții romano-catolici și greco-catolici să primescă o dotațiune de 600—800 fl. Și noi trebuie să ținem cont de acesta — pentru că ori cum am privi lucrurile, — dar din nefericire este fapt și până astăzi, că pre alocuria, nu din partea noastră, ci din altă parte se mai fac încercări de proselitism; er la curmarea și înfrângerea acestor nefericite încercări vom ajuta credem noi între altele și prin îngrijirea de dotațiunea preoțimeii noastre.

Este deci o necesitate de prima ordine atât pentru biserică, cât și pentru dezvoltarea ulterioară a poporului nostru îngrijirea de ameliorarea și asigurarea dotațiunii preoțimeii.

Și este pentru noi de importanță, că această necesitate se accentuează astăzi în presă și în societatea noastră mai mult, decât ori când de altă dată, pentru că este fapt, că atunci, când unci cestiuni i-se dă importanță, ce ea o merită, oamenii chemați a-i da o bună soluțiune stăruiesc, și se silesc a afla și mijlocele pentru acesta. Póte că greșim, dar așa ni-se pare nouă, în trecut s'ar fi potut rezolvi această cestiune cu mai multă așurință decât chiar astăzi, când forța împrejurărilor ne silesc a-o regula cu urgență. Înainte cu 20—30 de ani, așa credem noi, că în multe părți s'ar fi potut lua de exemplu din islazul comunal o mică parte, carea se-se dea bisericii pentru ameliorarea dotațiunii preoțimii, și pentru a-se crea fonduri spre acest scop, dar nu s'a făcut. De asemenea s'ar fi potut de sigur pune mai mare pond pre înmăltirea averilor bisericesci ale parochiilor, din cari, dacă astfel s'ar fi urmat, s'ar poté folosi astăzi o parte pentru ameliorarea și asigurarea dotațiunii preoțesci. Nici

În această direcțiune înse nu s'a făcut de ajuns în trecut, bag-semă, pentru că nu s'a putut face. Și nu s'a făcut din motivul, că alte cestiuni pre atunci mai actuale și cređute de sigur de mai multă importanță ne vor fi preocupat.

A noastră, a generațiunii actuale, așa se vede, că ni-a fost scris în cartea sorții, ca chemați să fim, să reparăm și îndreptăm după putință multe din greșelile trecutului. Negreșit, că ne vom sili să reparăm acesta și în ceea ce privesce dotațiunea preoțimeii.

Vorba este, ca să ne lămurim asupra modului cum ?

În punctul acesta s'a accentuat între altele, ca să recurgem la stat, să-ne desdauneze pentru pierderile, ce le întâmpină astăzi preoțimea în dotațiune prin introducerea legilor nouă bisericesci. În această privință, cât scim noi, autoritățile noastre bisericesci își fac, și își vor face datorința. Sciut este însă, în această privință, că rezultatul nu depinde dela noi; și așa ar fi o greșală a-ne face pré mari ilusiuni. Pentru o bună și trainică soluțiune a afacerii, de carea vorbim trebuiește pre lângă acesta un altceva, și anume: dotațiunea preoțimeii, de când există biserica creștină, s'a regulat cu deosebire prin doi factori, și adevă prin sêmțul de pietate creștină și prin spiritul de dărnicie al poporului și apoi prin modul, cum s'a chivernisit averea bisericească. Fară a avè în deplină măsură acești doi factori, așa ni se pare nouă, ne va fi greu și astăzi a regula și ameliora dotațiunea preoțimeii.

Chiar pentru acesta din momentul, de când și-a început această fóiă activitatea sa, am accentuat totdeauna trebuința de a-ne estinde și concentra atențiunea noastră asupra acestor doi factori.

Este, și rămâne fapt mai pre sus de orice îndoieală, că popórele contribuiesc pentru susținerea și ridicarea instituțiunilor culturale în măsură, în carea pot, și în carea sânt insufletește de ele, — și că în aceeași măsură îngrijesc de trăinicia și de puterea lor. Poporul nostru a fost totdeauna îngrijit și însufleșit. de sórtea și viitoriul bisericii sale naționale. Altcum nici că s'ar poté esplica modul nimerit, cu carele în timpuri grele a luptat în contra unei sumedenii atât de mari de dușmani. Este de sigur însufleșit poporul românesc și astăzi pentru biserica și viitoriul bisericii sale. I-s'a îngreniat însă astăzi poporului nostru de sigur pozițiunea. Un duch rău al vremii, în carea trăim, lucréză din tóte puterile să mane lumea spre materialism și spre consecințele

lui distrugătoare pentru societatea omenescă în genere. Sântem astăzi în deplină luptă în biserică și în societate cu acest distrugător duch al vremii, în carea trăim. Dela modul, în carele vom sci, să luptăm, și să biruim asupra acestui nefericit duch al vremii depind multe, depinde totul, și prin urmare tot dela această biruință depinde și buna soluțiune, ce voim a-o da cestiunii celei mari, de carea sântem preocupați — dotațiunii preoțimeii. În afară un popor, pेत्रunș și insufleșit în inima sa de sêmțul de pietate creștină de regulă scie să-se impună, ér în afacerile sale interne scie să fiă chibșuit, și să-se îngrijescă tóte cât mai bine. Sêmțul de pietate creștină îndemnă pre om la lucru și la câștig și la un mod de vieță astfelu, ca după împrejurări să nu-i lipsesca nici una din condițiunile de vieță și dezvoltare. În același timp apoi sêmțul de pietate creștină desvóltă în om sêmțul de dărnicie pentru instituțiunile culturale, și sêmțul și datorința de a starui, ca averea menită a susține instituțiunile culturale să fiă bine îngrijită, bine chivernisită.

Trăim astăzi noi, biserica și poporul român, ca de multe ori altă dată, într'un timp din cele mai grele. Sêmțim toți de o potrivă: greutatea sarcinii timpului asupra umerilor nostri. Dar popor fiind noi, învățat și oțelit prin necazurile din trecut, — așa ni-se pare, că chiar greutățile, prin cari trecem, ne nspiră nou curaj a trece biruitori și prin greutățile, ce ni-le impune astăzi duchul vremii, în care trăim. Sub presiunea timpului și sêmțind și trăind în timpuri de góne popórele, cărora le este scris în cartea sorții, să trăiescă, intineresc, și ieau duch nou de vieță.

Dela acest nou duch de vieță alimentat și dezvoltat în popor așteptăm noi o bună soluțiune a tuturor cestiunilor mari, cari privesc de aprópe dezvoltarea ulterioară a bisericii și poporului nostru, și în urmare și rezolvarea nimerită a dotațiunii preoțimeii.

Vom continua.

Biserica română în luptă cu reformațiunea dela 1656—1691.

— Epoca Metropolitului Sava Brancovici și cele ce au urmat până la pacea dela Carlovăț. —

I. Situațiunea politică a timpului. În 28 Decemvre 1656 a fost instituit la recomandarea superintendentului calvinesc Georgiu Csulai de Metropolit al românilor din Transilvania și părțile adnece Sava Brancovici et Corenici de Podgo-

ritza prin principele Transilvaniei Georgiu Rákóczy II. În timpul guvernului spiritual al acestui vrednic **Metropolit** se petrec pre terenul politic mulțime de evenimente, cari au o influință decizătoare și asupra dezvoltării ulterioare a bisericii și poporului românesc. Pentru războiul purtat de principele de atunci G. Rákóczy II în Polonia, dânsul cașu din grația sultanului, cu al cărui ajutoriu fusese instituit de principe al Transilvaniei, și în anul următoriu 1657 marele vezir Köprili Muhamed veni în Transilvania cu o armată de 80.000, dechiară pre G. Rákóczy de depus, și instituie de principe al Transilvaniei pre Acașiu Barcsay. Încercările lui G. Rákóczy II de a redobândi cu puterea armelor tronul Transilvaniei rămaseră fără rezultat. Dânsul cășu în lupta dela Cluj întâmplată în anul 1660. Prin mórtea lui Rákóczy II turburările și războiul nu încetă în Transilvania. Principele Acașiu Barcsay, ca să potă plăti Turcilor tributul de 40,000 de galbeni, impuse mari dări țerii cei și altcum destul de serăcite; ér pentru a scăpa de aceste dări sēcuii aliașu cu partizani de ai fostului principe Rákóczy se revoltară, și proclamară de principe al Transilvaniei pre Ioan Kemény. În fața acestei situașuni Barcsay se retrase dela domniă; ér Kemény întră în pertractări cu Leopold I împératul germân și regele Ungariei, ca să scape țera de jugul Turcilor. Aușind Turcii de schimbarea întâmplată în domnia Transilvaniei, și de legăturile, în cari începuse a intra noul principe Ioan Kemény cu Leopold I trimiseră în anul 1661 pre pașă din Buda și pre chanul Tătarilor în Transilvania cu o armată însemnată, ca să restituie suveranitatea turcescă. Ajungând în Transilvania pașă din Buda și chanul tătareșc prădară țera în modul cel mai barbar, și instituiră de principe pre Michaiu Apafi.

Michaiu Apafi a fost proclamat de Ali pașă din Buda de principe al Transilvaniei în 14 Septemvre 1661. Dânsul a fost un om de natură blând, dar lipsit de ori ce judecată proprie și prin urmare de în dependență în cugetare și de capacitatea de a conduce afacerile țerii. Acestea le conduse sub lungul timp al domniei sale în mare parte soșia sa Ana Bornemisza și curtenii săi.

Situașunea politică a Transilvaniei preste tot sub domnia principelui Michail Apafi o descrie unul din cei mai de frunte martori, cancelariul Nicolae Bethlen, în scrierile rămase dela el, ale cărui descoperiri nu le-a desmînșit nici un cronicariu din șilele sale, ci mai vërtoș le-a corfirmat. Nicolae Bethlen

în memorialul său¹⁾ înaintat împératului Leopold I, după ce permite, că așa să-i ajute Dumnezeu, precum va spune adevêrul, rógă pre Maiestatea sa, ca să-i fiă milă de țera (Transilvania), și să o iea sub protecșunea sa, și să-o apere cu mână tare mai vërtoș de trei calamități înfricoșate, și anume: 1) gângrena turcescă și tătareșcă, adecă de necurmatele invasiuni ale turcilor și tătarilor; 2) de guvernul lui Michail Apafi, carele îl-descrie de cel mai destrămat din lume și 3) de rapacitatea milișiei imperiale, care ocupase țera.²⁾

Principele Michaiu Apafi s'a dat cu totul plăcerilor vieșii private și guvernul țerii l'a lăsat din mână, așa că astăși abia mai scie cineva, cătră cine să-se adreseze afară de Dumnezeu. De aici purced tóte relele: sentinșe de mórte, captivități, exilii, proscricșuni și altele. De aici legi resturnate, nobilimea asuprită, poporul spoliat. După acestea Bethlen arată, că puterea legislativă sub timpul lui Apafi era în mâna câtorva magnași, cari sciu să stórcă valurile prin frică și ameninșări. Ca judecători funcșioneză ómenii, cari tot ei sânt și martori, adevêrași corbi răpitori și lupi în piele de miel.

Nicolau Bethlen a scris acest memorial împératului Leopold I într'un timp, când oștirea împêrătescă ocupase deja Transilvania, și când puterea turcilor era deja în decădintă.

Spre a poté înșelege acel timp de tristă aducere aminte pentru noi, biserica și poporul român și pentru țera în genere înregistram aici următoarele:

Așa numișii principi indigeni ai Transilvaniei cu începere dela catastrofa dela Mohaciu (1526) și respective dela Ioan Zápolya, s'au susșinut în domniă asupra Transilvaniei și părșile adnecse, din Ungaria și Bănat totdeauna cu ajutoriul turcilor. Sub Leopold I împératul Germaniei și regele Ungariei (a domnit dela 1657 până la 1705.) acestă situașune se schimbă.

Cu începere din timpul lui Leopold I Turcii încep a fi bătúși pre teritoriul Ungariei, și prin înfrângerea turcilor din Ungaria se începe o eră nouă politică și prentu Transilvania. Învingând armele împêrătesci asupra turcilor, scutul și protectorul principilor indigeni, transilvani, — acestă țera se încorporéză Ungariei sub stăpânirea regilor din dinastia habsburgică.

¹⁾ Moribunda Transilvania ad pedes sacratissimi imperatoris Leopoldi proiecta.

²⁾ Veși Barișiu istoria Transilvaniei vol. I.

Acastă schimbare se întâmplă în următorul mod:

În anul 1683 sultanul Mohamed trimise cu o oște însemnată pre marele vizir Kara Mustafa, ca să ocupe Viena. Aușind de planul acesta al sultanului împăratul Leopold I încheiă un tractat cu principele Poloniei Ioan Sobiesky, în puterea căruia acesta a luat angajamentul, ca să-i vină într'ajutoriu cu 40,000 de ostași pentru casul, când ar fi atacat de turci. Pentru un astfelu de cas îi mai promisera ajutoriu lui Leopold I și principii germani, ér papa un ajutoriu în bani.

În 14 Iulie 1683 sosi marele vizir Kara Mustafa înaintea Vienei, și începu cu totă vehemența și puterea atacul asupra orașului. Șesezeci de zile bombardă cu totă puterea marele vizir Kara Mustafa Viena, dar fără succes, deoarece era apărata cu multă înțelepciune și succes de comandantul, contele Stahremberg. În a ședecea di sosi și regele Poloniei Ioan Sobiesky, și unindu-și armata cu a lui Carol de Lotaringia formă un corp de 50,000 de ómeni armați, cu carele începu atacul în contra Turcilor. După o crâncenă luptă turcii sunt bătúți și apucă fuga, lăsând în mâna imperialilor o însemnată pradă.

Fenomenele afective sau emoționale.

— Studiu psihologic. —

(Continuare și fine.)

3. Spectiile afectelor.

a) Afectele plăcute.

Bucuria. Se produce deodată cu reprezentația unui lucru plăcut, ce e realizat sau e pe cale de a-se realiza, mai ales dacă realizarea lui s'a părut dificilă. De ex. școlarul se bucură, dacă i-a succes de a rezolva o temă grea, șcl.

Mirarea. Se produce deodată cu reprezentațiunea unui obiect de o aparență rară, frumoasă, grandioasă, ce nu poate fi cuprins și priceput în toate detaiurile lui. De ex. ne mirăm de ceriul cu stele, de frumseța naturii, șcl. Dacă obiectul poate fi cuprins cu mintea, se naște *admirarea*. De ex. admirăm un tablou, o poesie, un cântec, șcl.

Speranța. Se produce când așteptăm un lucru plăcut, binefăcător pentru noi; sau când ne imaginăm un viitor mai fericit, arătându-se acesta ca posibil și probabil. De ex.: școlarul diligent sperează a absolve cu succes. strălucit, șcl.

Entuziasmul. Se produce când un lucru intenționat prin natura sa sau prin fantasie ne răpește și ne îndeamnă a săvârși fapte mari pentru realizarea lui. De ex. soldatul se luptă cu entuziasm pentru libertate, șcl.

b) Afectele neplăcute.

Supărarea. E opusă bucuriei. Se produce prin reprezentațiunea unui rău, ce nu se poate înlătura. În grad mai mic se zice *întristare*.

Frica. Este opusă speranței. Se naște când un lucru vătămător se așteaptă să se întâmple cu oarecare probabilitate. De ex. făcătorul de rele are frică de pedeapsa, ce îl așteaptă, șcl.

Groaza e un grad mai mare de frică. Se exprimă prin o completă impetritare. Cuprins de groază, omul rămâne în nemișcare, în neputință de a face ceva în scopul conservării sale.

Spaima. Își are isvorul în conștiința conturbată prin ivirea surprinzătoare a unui rău neașteptat. Un grad mai mare de spaimă se zice *consternațiune*.

Ruşinea. Se naște când eul nostru este deprimat prin conștiința dejosirei și a nedemnității morale.

Mânia. Se produce când eul nostru se deprimă prin injurii, când cineva vătămă sentimentul nostru de onoare sau alte interese.

Afectele înșirate se pot și combina unele cu altele, și atunci se produc *afecte compuse*, de ex. *căința e compusă din rușine și îngrijire*, șcl.

4. Influența afectelor asupra organismului șsic.

a) Influența asupra mușchilor voluntari.

Toate afectele influențează asupra *mușchilor voluntari*. Aceasta influență se poate manifesta: 1) ca tensiune musculară augmentată, 2) ca tensiune musculară diminuată. După acest mod de aparițiune, unii au împărțit afectele în: *stenice* și *astenice*, înse această distincțiune nu-e corectă, pentru-că deși afecte curat astenice sînt, afecte curat stenice nu există. Nici unul dintre afecte nu poate păstra un caracter stenic sub toată durata sa. De ex. mânia vehementă se începe cu o relaxare subită a mușchilor; ea este mai tare, decât omul; acesta e învins de ea; mai târziu apoi, când tensiunea se augmentează, primește și afectul un caracter stenic; și în fine, după-ce vi-forul intern a erupt, mânia lasă în urma sa un sentiment de exhaustare profundă. Deci același afect poate ave acuși efect stenic, acuși astenic. Afecte curat astenice, cari sub întreaga lor durată își păstrează caracterul relaxant, există, de ex. *spaima*, *frica*. Afectele foarte violente au totdeauna efect de paralisă. În neputința sa de a domina impresia, omul se frânge sub puterea emoțiunii.

b) Influența asupra organelor vieții vegetative.

Afectele exercită influență și asupra organelor circulațiunii sîngelui, respirațiunii și secrețiunii. În general, augmentarea tensiunii musculare este însoțită de o paralisă a nervilor regulatori ai inimei și ai vaselor sangvine; și din contră, paralisa mușchilor provoacă o excitație mai mult ori mai puțin energică a acestor organe. Prin urmare, în stadiul

stenic al unui afect inima bate mai repede, vasele periferice se dilată și se umplu de sânge, respirația asemenea devine mai frecventă. Când, din contră, omul e paralizat de un afect subit, inima se oprește momentan. Dacă afectul stenic nu e tare, baterile inimii și respirația devin mai debile și mai lente, și paliditatea peii dovedește, că micile arterii s'au contractat permanent. Afectele foarte tari pot cauza chiar și moarte. Acest rezultat provine din alterațiunile grave ale nervilor inimii și ai vaselor sangvine. Afectul stenic omoară pe om prin apoplexie, ear cel stenic prin paralisa inimii. Chiar și afectele moderate pot amenința viața, dacă ele devin habituale. Unele afecte influențează și asupra organelor de secrețiune. De ex. supărarea atinge ghinzile lacrimale, mânia, ficatul, frica intestinele, șcl, șcl. Toate aceste efecte își au sorginea lor în inervațiunea măduvei prelungite. Ele atârnă inse și dela dispozițiunile individuale.

c) *Reacțiunea consecvențelor corporale ale afectelor în contra afectelor înseși.*

Consecvențele corporale ale afectelor reagează și ele, la rindul lor, în contra afectului însuși. Această reacție se întemplă conform regulei generale că: sentimentele înrudite se întăresc unele pe altele. De ex. sentimentele musculare violente, cari însoțesc mișcările, de amenințare ale omului mânios, fiind și ele afectele unor excitații energice, ale conștiinței, vor augmenta caracterul stenic al mâniei; frica se mărește prin baterile accelerate ale inimii, șcl. De altă parte, consecvențele corporale ale afectelor nu au efect rezolutiv, adevărat prin ele încordarea internă se descarcă și omul se simte ușurat. De ex. durerea se ușurează prin lacrimi, mânia prin mișcările corporale vehemente, șcl. Cu cât iritația internă erupe mai puțin prin gesturi și lacrimi, cu atât ea atacă mai tare organele centrale ale circulațiunii și respirațiunii, și astfel periclită viața imediat.

Afectele în raport cu apercipiunea.

Atât calitatea unui afect, cât și influența sa asupra corpului atârnă în prima linie dela puterea mai mare ori mai mică, cu care noi cuprindem impresiunea, ce dă naștere afectului. De aci reiese, că isvorul psihologic al ori-cărui afect este apercipiunea. Și tocmai de aceea forma cea mai simplă a afectelor este: surprinderea, care coincide cu starea, ce se produce în interiorul nostru, când ne vine o impresie, pentru care atenția nu este adaptată. O asemenea stare simțim și atunci, când adaptarea la o anumită impresiune se poate săvârși, dar aceasta din urmă e atât de tare, încât apercipiunea în scurt timp trebuie să se exhaurieze.

Și totdeauna adaptarea momentană la impresiune e, care determină stadiul afectului. Afectul este excesiv și erupe în mișcări corporale vehemente în momentul, când apercipiunea dominează impresiunea; din contră afectul are efect paralizant, când impresiunea oprimă conștiința în mod subit, sau când aceasta din urmă se exhauriază în o luptă lungă în contra impresiunii.

Individul cuprins de un afect violent, își pierde puterea de a domina representațiunile și sentimentele sale. Apercipiunea este total învinsă de curentul asociațiunilor, cari se obrud cu toată vehemența. De aci se explică asemănarea cea mare între afecte și turburările psihice,

precum și faptul, că afectele dese predispun pe om pentru alienațiunea mentală.

(Va urma.)

Dr. P. Pipoș.

Calendarul Indictului

séu al anului bisericesc 1896 visect dela Domnul și Mântuitorul nostru Isus Christos,

intocmit pe câte o săptămână cu indicațiuni tipiconale privitoare la slujbele dumnezeiești și cu alte însemnări folositoare creștinilor ortodocși.

Luna lui Februarie (Faur),

are 29 zile. Ziua are 11 ore, noaptea are 13 ore.

Săptămâna 1 din post. Glasul dominant 4.

5.

Luni. — Inceputul sftului și marelui post al Pașilor (numit și Paresimi séu Patrudecimi) și pomenirea sftoi M-nițe Agatea și a prea cuvioșilor păr. nostri Theodosiu cel din Scopelo și Polieict patriarchul Constantinopolei.

Tipic. În zilele săptămânale ale paresimilor nu se cântă nimic din Octoichul săptămânal, ci numai din Triod, din Octoichul Triodic și din Mineiu. Astfel săvârșim slujbele imbinând Triodul cu Mineiul: — La Utrenie: După binecuvântarea preotului, începem cu: Sfte Ddeule etc. Dómne miluesce, „Veniți se ne inchinăm” cu obicinuiți psalmi, ér în loc de „Ddeu e Dl” cântăm Aliluia pe gl dominant cu troparele treimice (troicinicile) din Triod. Ectenia mică. Sedelnele Octoichului triodic și ale Triodului. Urméză imediat Ps 50 și Ectenia: „Mântuesce Dne poporul teu,” cu „Dómne miluesce” de 12-ori, apoi Cănonele din Triod oda (pésna) 1, 8 și 9 pe gl 2, ér din Mineiu oda a 3 și 6 pe gl 2. Imediat după oda a 9-a cântăm: „Cuvine se cu adevărat,” ér după Ectenie: Sfétilna treimică de 3-ori fără Mărire; se citesc stihurile de laudă cu „Măritorea mică” cu „Invrednicesce-ne Dómne, Ectenia: „Se plinim rug. nóstre,” apoi: Stihóvna din Triod gl 5. Bine este a ne mărturisi. Sfte Ddeule cu Tatăl nostru. Tropariul din Orologion. Dómne miluesce. Mărire-și-acum: „Cea ce ești mai cinstită” șcl, ér după rugăciunea sftului Efrem imediat începem: „Veniți se ne inchinăm” și săvârșim óra 1. — Notă: Luni și Marți în săptămâna 1 din post nu se face Liturgie, ci după órele canonice săvârșite la 10 ore vom urma a face numai Vecernia — se înțelege — pentru ziua ce ne stă înaintea. — Așadară la 10 ore săvârșim órele canonice: a 3, 6 și a 9-a din Ceaslov, ér după rugăciunea cea din urmă a orei a 9-a începem îndată dela Obedniță a cânta pe gl 8: „Intru împérația ta” și „Pomenesce-ne pre noi Dómne” urmând a se ceti mai departe (din Obedniță) până la rugăciunea stului Efrem, după care nemijlocit urmeză:

Vecernia pentru ziua de mâne (Marți); „Veniți se ne inchinăm” cu ps. de séra. După Ectenia cea mare urméză: Stihurile de séra din Triod pe gl 2 și 5 și din Mineiu gl 1 și 6 cu m-ș din Mineiu gl 6. Imediat dice preotul: „Înțelepciune drepti!” ér din strană se reciteză: Lumină lină... cu Paremiile din Triod, după cari nemijlocit recitam: „Invrednicesce-ne pre noi Dómne,” apoi Ectenia: „Se plinim rug. nóstre...” după care urméza Stihóvna din Triod însuși gl 3 cu m-ș din Mineiu. Acum slobozesce. Sfte Dumnezeule cu Tatăl nostru apoi continuăm din Ceaslov troparele postului, și cele ce se arată acolo, cu rugăciunea sflui Efrem și Otpustul. După amézi la 3 ore săvârșim Pavecernița cea mare.

6.

Marți. — Pomenirea prea cuv. păr. nostru Vucol, eppul Smirnelor și a M-nicilor Iulian cel din Emesa, Faust, Evilasii și Maxim.

Tipic. Svârșim tóte slujbele întocmai după tipicul cum s'a arătat mai sus la ziua de eri (Luni). La Canó-

nele Utreniei cântăm din Triod oda a 2, 8 și 9. ér din Mineiu a 3 și 6. Ceasul 1. La 10 óre sèvèrșim órele canonice întocmai ca eri (fără a face Liturgie) ér după Obedniță urmèzã Vecernia pentru ziua de mâne (Miercuri) (cântã în Triod: Marți sèra 1 sèptãmãnã din post, ér în Mineiu în 7 c.) După-amèdi la 3 ore facem Pavecernița cea mare din Orologion.

7.

Miercur. — Pomenirea prea cuvioșilor pãr. nostri Parteniu eppul Lampsacului și Luca cel din Ellada; a sffilor M-nici: 1000, a 3 slugi și 4 protectori ce au märturisit în Nicomedia, a celor ce au märturisit în Frigia și sftului M-nic Theopemt.

Tipic. Sèvèrșim slujbele după Tipicul arãtat la ziua de Luni. La Canónele Utreniei cântãm din Triod oda a 3, 8 și 9, ér din Mineiu a 6-a. Ceasul 1 — La 10 óre sèvèrșim celelalte ceasuri, ér după Obedniță sèvèrșim imediat Vecernia pentru ziua de mâne (Joi) în legãturã cu *Liturgia mai înainte sfințitã*; astfelu după rugãciunea sftului Efrem dela Obedniță dicem „Sfte Dðeule“ cu „Tatãl nostru“ „Dómne miluescene“ „Prea sftã Treime“ apoi „Cuvinese cu adevèrat“ și Otpustul. După acèsta face preotul închinãciuni pe la sftete icóne și imbrãcându-se în ornate, face începutul sitei Liturgii cu; „Bine cuvèntatã este împãrãția etc. ér strana: Veniți sè ne închinãm“ cu psalmul de sèra. Ectenia mare, apoi între Catisme Ectenia micã, ér după acestea urmèzã: Dómne strigatam cu stihirile de sèra de ale Triodului și de ale Mineiului. La „Mãrire-Și-acum“ se face încunjurare (Hvod) cu Evangelia. După Luminã linã.; Prochimenul cu Paremiile și urmèzã mai departe sfta Liturgie mai înainte sfințitã după rânduiala sa. La 3 óre după amèdi facem Pavecernița cea mare.

8.

Joi. — Pomenirea sftului marelui M-nic Teodor Stratilatul; a sftului Proroc Zaharie; a sffilor M-nici: Nichifor, Stefan și Licariu; a sftaii Marta și Maria sorerile.

Tipic. Sèvèrșim tóte slujbele după Tipicul indicat mai sus: dècã nu facem Liturgia (*mai înainte sfințitã*), după tipicul indicat la ziua de Luni; ér dècã facem Liturgie, după tipicul indicat la ziua de Miercuri. La Canónele Utreniei cântãm din Triod pèsnele 4, 8 și 9 ér din Mineiu pèsnele 3 și 6. După Sfètilna treimicã cântãm și Laudele mari de ale sftului gl 4 cu m-ș gl 8, apoi celelalte după obiceiul. Ceasurile, apoi Vecernia, ér după amèdi Pavecernița cea mare.

9.

Vineri. — Pomenirea sftului M-nic Nichifor: a cuv. pãrintelui nostru Roman și Chilic; a sffilor M-nici; Marcel eppul Siciliei, Filagrie eppul Ciprului și Pancratie eppul Tovromeniei.

Tipic. Sèvèrșim tóte slujbele întocmai după tipicul indicat la ziua de Miercuri. — La Canónele Utreniei cântãm din Triod pèsna a 5, 8, și 9 ér din Mineiu a 3 și a 6, Ceasul 1. La 10 óre cesurile celelalte cu Obednița și cu Vecernia împreunatã cu Liturgia mai înainte sfințitã, cum s'a arãtat la ziua de Miercuri. (Nota: la Stihirile de sèra dela Vecernie cântãm mai înteu de ale Octoichului triodic dela glasul dominant, apoi de ale Triodului și Mineiului.) Celelalte după obiceiul.

10.

Sãmbãta 1 din post a sftului Marelui M-nic Teodor și pomenirea sftului sftitului M-nic Haralampie; a sffilor M-nici Vaptor și Porfirie; a sftelor M-nițe fecióre Ennata, Valentina și Pavel; a celui dintru sfti pãr. nostru Anastasie archieppul Constantinopolei și a cuviosului Zinon.

Tipic. Sèvèrșim tóte slujbele numai din Triod, (ér canónele sffilor le imbinãm cu Pavecernița de Vineri ori

de Duminecã.) — La Utrenie: Dðeu e Dl cu Tropariul gl 2 și Nãscetórea dela gl 2 din Octoich. Sedelnele Octoichului triodic gl 4 și ale sftului Teodor gl 3. Ps 50. Canónele gl 6. (Catavasiile: Deschide-voi gura mea) Condacul gl 8. Sfètilna. Laudele mari gl 1 cu gl 8. Stihóvna gl 4 cu gl 8. — La Liturgiã (*a Sftului Ioan*;) Fericitirile din Canon pèsna a 3 și 6. Ap. și Evangelia Sãmbetei sftului Lazar. După intrare cu sfta Evangelie: Tropariul cu Condacul sftului Lazar.

11.

Dumineca 1 din post a Ortodocsiei. — Pomenirea sftului sftitului M-nic Vlãsie și a împèrãtesei Teodora, care a märturisit Ortodocsia.

Tipic. Imbinãm slujba învierii cu a Triodului (ér Canónele sffilor le cântãm la Pavecernița.) La Vecernie (care însè o facem Sãmbetã sèra): Stihirile de sèra de ale învierii gl 5 dominant și de ale Triodului gl 6 cu m-ș gl 2. Stihóvna învierii cu m-ș din Triod gl 2. Tropariul învierii cu al Triodului. La Utrenie: „Dðeu e Dl“ cu Tropariul învierii, al Triodului gl 2 și al Nãscetórei dela gl 2. Sedelnele învierii cu Troparele soborului ingeresc. Antifónele și Prochimenul învierii. Evangelia învierii a 5-a. Invierea lui Christos, cu Ps 50 și stihirile de umilintã gl 8 (Ușile pocãinței.) Catavasiile Triodului gl 4. (Adèncul mării roșii.) Sfètilna învierii a 5-a cu a Triodului. Laudele învierii cu ale Triodului gl 4 cu m-ș stihirea Triodului gl 6 și Nãscetórea: „Prea bine cuvèntatã ești“ pe gl 5. Mãritórea mare cu Tropariul final gl 8. — La Liturgia *sftului Vasilie*: Fericitirile învierii și din Canonul Triodului pèsna 3 și 6. După intrare: Tropariul învierii și al Triodului cu Condacul Triodului. Ap. și Evangelia Duminecei.

Notã: La 3 ore d. am. sèvèrșim Vecernia pentru ziua de mâne (Luni a dóua sèptãmãnã din Post):

La Vecernie După binècuvèntarea preotului dicem: „Veniți se ne închinãm“ cu psalmul de sèra, ér după Ectenie cântãm: Stihirile de sèra din Octoichul triodic dela gl 5 dominant, de ale Triodului gl 4 și gl 5 cautã la Triod în Dum. 1 din post sèra) și de ale sftului din Mineiu gl 4. Incungiuare cu cãdelnița. Luminã linã — cu Prochimenul cel mare gl 8 din Triod. Nemijlocit: „Invrèdnicesce-ne Dne.“ Ectenia și apoi Stihóvna din Triod gl 8. După: Acum slobozeșce: „Sfte Dðeule“ cu „Tatãl nostru“ și încheiem cu Troparele postului din Orologion (Ceaslov) și celelalte cu rugãciunea sftului Efrem. Urmèzã pavecernița cea micã.

Alte însèmñãri: Ziua a crescut în decursul sèptètmãnei cu 29 minute.

Val. Magdu.

D I V E R S E.

* *Avis cãtrã On. cetitori ai „Revistei Lipovei.“* Opriți în loc la Nr. 12. al foi sèptãmãnale „Revista Lipovei,“ în care tocmai aveam sè facem acest avis, — cu pãrere de rèu trebuie chiar pe calea acèsta sè avisãm pe onorații cetitori ai „Revistei,“ cã din cauza multelor lipsuri materiale, siliți suntem sè sistãm edarea ei mai departe, și respectuos rugãm pe domni abonenți, ca, atãt pentru numerii apãruți pãnã acum și póte neprimiți încã, cãt și în eventuale alte afaceri, sè binevoescã a se adresa la d-l Sever Bocu în Lipova, ca fostul administrator și espeditor al numitei foi. — Din inimã mulțumind, în fine, tuturor sprijinitorilor și binevoitorilor modestei nòstre întreprinderi, — sunt cu tot respectul, Lipova, 1/13 Februarie 1896. Ioan Brãnda, fostul redactor al „Rev. Lip.“

* *Petrecerea de dans a tinerilor meseriași români din Arad*, care se va ține astăzi seara, promite mult. Interesul față de dânsa este foarte mare, fiindcă o asemenea petrecere totdeauna a mulțumit așteptările publicului, fără deosebire de clasă socială.

Concurs.

Devenind vacantă stațiunea învățătorescă-cantorală dela școala I. din **Apatou**, prin acesta se scrie concurs cu termen de alegere pe **Dumineca din 25 Februarie st. v. 1896.**

Emolumintele împreunate cu acest post sunt: 1) În bani gata 300 fl. v. a.; 2) Cuartir liber cu două chilii: în cvartirul locuit de învățătorii dela școala a II-a (cvartirul cel separat de edificiul școlilor) și intravilanul ce se ține de acea locuință; 3) Lemne de foc 6 orgii din care să va încălzi și sala de învățământ; 4) Scripturistă după recerintă; 5) pentru participare la conferințele învățat. 10 fl.; 6) Pentru coratoratul școlii 10 fl. 7) Dela înmormântări unde va fi poftit 50 cr.

Dela recurenți se recere să dovedească calificațiunea recerută, se fie prep. abs. și cu examen de calificațiune și limba magiară și se se presente în vreo Duminecă ori sârbătore în biserică, spre a se face cunoscut poporului.

Recursele adresate comitetului parochial sunt a se trimite Reverendismului Domn Ioan Cornea, protopop și inspector școlar în Boroșineu (Boros-Ienő) Ctul Arad.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine **IOAN CORNEA** m. p. protopresb. și insp. cerc. de școle.

—□—

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc devenit vacant la școala confes. rom. gr. or. în comuna **Topoloveț** (Nagy-Topolovecz), protopresbiteratul Belintului, se scrie concurs, cu termen de alegere pe ziua de **10/22 Martie a. c.**

Emolumintele împreunate cu acest post sunt: 1) Salariu în bani gata 192 fl.; 2) Pentru lemne de foc, atât învățătorului cât și pentru sala de învățământ 64 fl.; 3) Diurne la conferințe și reuniuni 10 fl.; 4) Paușal scripturistă 5 fl.; 5) 29 meți grâu și 29 meți cucuruz în natură; 6) 2¼ jugere pământ estravilan; 7) Cortel gratuit cu grădina de legumi; 8) Dela înmormântări unde va fi poftit 20 cr.

Dela recurenți se poftesce, ca înainte de alegere să se prezinte în vreo Duminecă ori sârbătore în s. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cant și rituale, căci la din contră vor fi eschiși dela candidare.

Recurenții sunt avisați, ca recursurile lor ajustate cu toate cele de lipsă, se le adreseze comitetului parochial din Topoloveț, și se le înainteze oficiului protopresbiteral gr. or. român în Chisetou (Kiszetó).

Topoloveț, din ședința comitetului parochial, ținută la 30 Ianuarie 1896.

Nicolae Martinoviciu, m. p.

preot și preș. al com. par.

În conțelegere cu mine: **LUCIAN ȘEPETIANU, m. p.** adm. protopresbiteral.

—□—

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc, dela școala I rom. gr. or. din comuna **Chesint**, — protopresb. Lipovei, devenit vacant prin pensionarea fostul învățator Augustin Petcu, — să scrie concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumintele anuale împreunate cu acest post sunt: 1) Cuartir liber în edificiul școlii cu grădina de legumi de 1 jug. catastral (1600□). 2) În bani gata 140 fl. 3)

În naturale: 32 Hectoltri grâu în natură. 4) 32 metri de lemne din care are a se încălzi și sala de învățământ.

Să noteză, că dacă cu timpul cele 2 clase (I și II) actuale din Chesint, s'ar preface în una școlă de băieți și una de fetițe, atunci alegându-l învățator pe basa acestui concurs, va avea a funcționa la școala de fetițe. —

Recurenții, cari doresc a ocupa acest post, sunt avisați, ca recursurile lor instruate, conform dispozițiilor legale în valoare și adresate comitetului parochial din Chesint, să le subșternă subscribului protopresb. insp. școlar în Lipova (B. Lippa) până la termenul sus indicat precum și a se prezenta în vreo Duminecă ori sârbătore în sta biserică din Chesint, spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic. — Chesint, în 28 Ianuarie st. v. 1896.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **VOICU HAȘSEA, m. p.** protopop inspector școl.

Nr. 315/1896. —□—

Să publică concurs la un stipendiu din fundațiunea „Faur“ de 120 fl. anual. Competinții vor produce: a) carte de botez, că sunt români ort.; b) certificat de sărăcie; c) testimoniu cu calcul eminent despre progresul din anul trecut și d) certificat despre starea sanitară și portarea morală, vor studia la gimnasiu, academiă, universitate, școli reale superioare, politecnica, pedagogie sau teologie. Și preferesc recurenții din familia Faur respective Poynariu. Recursele astfel ajustate se se subșternă la ven. Consistoriu rom. ort. în Orade, până la 25 Februarie c. v.

Arad, 22. Ianuarie 1896.

Ioan Meșianu, m. p.

Episcopul Aradului.

—□—

Pentru îndeplinirea parochiei de classa primă din comuna **Șiria**, devenită vacantă prin mórtea preotului Traian Secala, pe basa decisului Ven. Consistoriu de dte 5/17 Decembrie 1895 Nr. 7188 se scrie concurs cu termen de alegere pe **26 Martie** (7 Aprilie.) 1896.

Recurenții sunt avisați petițiunile lor instruate conform § 15 lit. a., din „Regulamentul pentru parochii“ adresate comitetului parochial din Șiria, ale suscerne subscribului protopresbiter în Șiria, (Világos) până în 17/29 Martie 1896 inclusive, căci cele mai târziu nu se vor lua în considerare.

Dela recurenți se mai poftesce a-se arăta poporului în s. biserică spre a-și dovedi desteritatea în cant, tipic și oratoriă. Cel ales e deobligat a predica totdeauna la s. liturgie când e săptămânar.

Din ședința comitetului parochial gr. or. român din Șiria ținută la 11/23 Ianuarie 1896.

Dr. Iacob Hotaran m. p. Alexiu Doboș m. p.

președinte

notar

În conțelegere cu mine: **GIORGIU POPOVICI m. p.** protopresbiter.

—□—

Prin reposarea parochului **Isaia Cioca** devenind vacantă parochia diu **Hodoni**, (ppresb. Timișorii), prin această se scrie concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în foia „Biserica și Școala“.

Emolumintele sunt: una sesiune pământ, birul (șese pătrare grâu după o sesiune) și venitul stolar usitat, cari la oaltă fac cel puțin 850 fl. v. a. Veduva are drept la jumătate venitul parochial pe un an dela mórtea soțului seu conform § 8 din Reg. pentru parochii.

Dela recurenți se recere calificațiunea prescrișă prin § 15 lit. a) din Regulamentul pentru parochii. Recursele sunt a se trimite la oficiul ppresb. al Timișorii (Fabric.) Recurenții cu observarea § 18 din același Regulament

vor avea să se prezente (fusesse nu în ziua alegerii) în s. biserica, spre a-și arăta dexteritatea omiletică și rituală.

Dat din ședința comitetului parochial, ținută în Hodoși la 11/23 Ianuarie 1896. **Comitetul parochial.**

Cu consensul ppresb. Dr. TR. PUTICI m. p.

—□—

Pentru deplinirea definitivă a stațiunii învățătoresci din Moșnița (ppresb. Timișorii) se scrie prin această concurs, cu termen de recurgere până în 8/20 Februarie a. c.

Emolumentele anuale sunt: 1) în bani gata 200 fl.; paușal scripturistic 5 fl.; pentru conferințe 5 fl.; 2) în naturale 20 chibule de grâu a 3 fl. = 60 fl.; 20 chibule cucuruz a 2 = 40 fl.; 20 metri de lemne pentru învățător a 2 fl 50 cr. = 50 fl.; 12 metri de lemne pentru încălzirea sălii de învățământ = 30 fl. 2) Comuna ia asupra-și îndatorirea de a aduce lemnele în curtea școlii.) Pământul arător 2 jughere, un intravilan și o grădină ambele de 1600 stg □ după cari sarcinile publice le va purta aleșul; locuința constă din 2 chilii frumoase, cuină cămară și ștalog.; 3) dela înmormântări unde va fi poștit 1 fl. După încetarea din viață a veteranului învățător Vișentie Cernet, aleșul va mai folosi încă 2 jughere de pământ, după care de asemenea va avea să suporte sarcinile publice.

Recursele ajustate conform dispozițiilor din vigore sunt a se trimite la adresa Prea On. Domn inspector de școle în Timișoara-Fabric. Vor avea preferință recurenții apși de a conduce corul bisericesc existent. Recurenții vor avea să se prezente, în s. biserica de acolo, spre a-și arăta dexteritatea în cant și tipic.

Dat din ședința comitetului parochial, ținută în Moșnița, la 10/22 Ianuarie 1896. **Comitetul parochial.**

Cu consensul ppresb. Dr. TR. PUTICI, m. p. insp. de școle

—□—

Pe baza rezoluției Venerabilului Consistor eparochial dno 16/28 Ianuarie 1896 Nr 238/96 se scrie prin această concurs pentru deplinirea parohiei devenite vacante prin mărtașea preotului Ilie Baia din Barăteaz (ppresbiteratul Timișorii), cu termen de 30 de zile dela prima publicare în foia diecesană „Biserica și Școla“.

Beneficiul parochial se compune din: 1) Una sesiune pământ de 30 jughere și 1/2 jugher cânepisce; 2) birul luat până aci (6 pătrare grâu dela una sesiune) 3) venitul stolar — toate acestea fac la olaltă cel puțin 540 fl. anual. Veduva preoteseă se bucură de dreptul asigurat prin § 5 din Regulamentul pentru parohii.

Dela recurenți se cere calificațiunea prescriasă în § 25 l. c.) a Regulamentului pentru parohii. Recursele sunt a se înainta la Prea On. oficiu ppresbiteral al Timișorii (Fabric). Concurenții vor avea să se prezente cu observarea § din Reg., în s. biserica de acolo a-și arăta dexteritatea omiletică și rituală.

Dat din ședința comitetului parochial, ținută în Barăteaz la 10/22 Ianuarie 1896.

Comitetul parochial

Cu consensul ppresb.: Dr. TR. PUTICI m. p.

—□—

Concursul publicat în Nrii 26, 27 și 28 ai foiei „Biserica și Școla“ din a. tr. pentru deplinirea capelăniei temporale la parochia ort. rom. „st. Ilie“ din Fabricul Timișorii, și repetit în Nrii 41, 42 și 43 ai aceluși organ din a. tr. — prin această se repețește de nou pe lângă aceleași condițiuni de beneficiu și prezentare în parochia; ér încât nu s'ar prezenta nici de astă dată nici un recurent cu calificațiune de clasa primă, se vor admite la candidare și recurenți cu calificațiune de clasa a doua. Reflectanții au să-și înainteze recursele până în

termin de 30 de zile dela prima publicare în foia diecesană „Biserica și Școla“ — la Prea On. oficiu ppresbiteral ort. rom. în Timișoara-Fabric.

Fabricul-Timișorii, la 10/22 Ianuarie 1896.

Comitetul parochial.

Paul Rotariu, m. p. Traian Lungu, m. p. —
președinte. notari.

Cu consensul ppresb. Dr. TR. PUTICI m. p.

—□—

Să scrie concurs pentru stațiunea învățătorescă din Hasmaș, cu filia B.-Urviș, cu termen de alegere 11/23 Febr. a. c. dotațiunea anuală este: 1) în bani gata 300 fl.; 2) cuartir în natură cu grădină de legumi. Pentru încălzirea sălii de învățământ se va îngriji comuna bisericescă respectivă.

Recurenții la acest post au să-și subțerna suplițele, ajustate cu documentele cerute adresate comitetului parochial, la protopresbiterul tractual în Ökrös, până a ziua alegerii, ér până atunci au să se prezente în biserica din Hasmaș spre a-și arăta dexteritatea în cântările rituale și în tipic

Hasmaș. 14 Ianuarie 1896.

Comitetul parochial.

Cu scirea mea PETRU SUCIU, m. p. protopresbiter inspect. școl.

—□—

Pentru stațiunea învățătorescă din Groși cu fil. Barzești, să scrie concurs, cu termen de alegere 11/23 Februarie, a. c.

Salariul învățătoresc este: 1) în bani numărari 66 fl.; 2) în naturale 10 cubule 1/2 grâu. 1/2 cucuruz; 3) 125 porțiuni de fân; 4) 8 stâng. de lemne pentru foc, din care să încălzește și sala de învățământ; 5) veniturile cantorale; 6) Locuință liberă cu grădină de legume.

Doritorii de a ocupa acest post să-și subțernă recursele ajustate cu documentele recerute, adresate comitetului parochial, la protopresbiterul tractual în Ökrös până la terminul alegerii, ér până atunci să se prezente în biserica din Groși, spre a-și arăta dexteritatea în cântările rituale și în tipic.

Groși, 14 Ianuarie 1896.

Comitetul parochial.

Cu scirea mea PETRU SUCIU, m. p. prot. presb. inspect. cerc. de școle.

—□—

Pentru deplinirea postului de învățător la școala rom. gr. or. din comuna Ususeu, protopresbiteratul Lipovei, să scrie concurs cu termen de alegere pre 11/23 Februarie a. c.

Emolumentele anuale împreunate cu acest post sunt: 1) Cuartir liber în edificiul școlii cu una grădină de 1100 □; 2) În bani numărari 272 fl. 80 cr. v.; a. 3) 4 jughere de pământ estravilan și un tachiou estravilan; 4) 10 stângini de lemne în natură, din care are a-să încolzi și sala de învățământ; 5) Pentru conferințe învățătoresci 12 fl. v. a.

Recurenții cari doresc a ocupa acest post, sunt avisați, ca recursele lor, instruate conform dispozițiilor legali în valoare și adresate comitetului parochial din Ususeu, se le subțernă Reverendissimului Domn Voicu Hamsea protopop și inspector școlar în Lipova (B.-Lippa), până la 10/22 Februarie a. c. precum și a-să prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sta biserici din Ususeu spre a și arăta dexteritatea în cântare și tipic.

Ususeu 17/29 Ianuarie 1896,

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: VOICU HAMSEA, m. p. prot., insp. cerc. de școle.